

Sygn. akt I ACa 32/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Alicja Surdy
Sędzia:	SA Jolanta Terlecka
Protokolant	Anna Szymanek-Leziak

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2015 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 6 listopada 2014 r. sygn. akt I C 686/10

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. S. kwotę 2417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 32/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 listopada 2014r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. S. tytułem zadośćuczynienia kwotę 42.800zł z odsetkami ustawowymi od 9 września 2010r. i kwotę 17.200zł z odsetkami ustawowymi od 8 grudnia 2010r.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 16 stycznia 2009r. powódka przechodząc przez jezdnię w miejscu oznaczonym pasami drogowymi została potrącona przez samochód. W wyniku wypadku powódka doznała urazu głowy z wytworzeniem krwiaka, obrzęku mózgu, urazu nosa, okolicy ust, potłuczenia kończyn górnych i dolnych. Operacyjnie usunięto krwiak pourazowy

podtwardówkowy prawostronny, stosowano leczenie farmakologiczne przeciwbrzękowe, przeciwkrwotoczne, przeciwbólowe, antybiotykoterapię.

Przez dwa tygodnie w szpitalu powódka była pacjentką leżącą. Potem chodziła przy pomocy drugiej osoby. Około tygodnia po operacji wystąpiły dwa epizody drętwienia i jakby braku czucia w kończynach górnych i dolnych. Po hospitalizacji powódka kontynuowała leczenie w poradni neurologicznej. Przez około półtora roku odczuwała dość silne i częste dolegliwości bólowe prawej połowy głowy, w czasie zmiany pozycji ciała z leżącej na stojącą, często pojawiały się chwilowe zaburzenia równowagi ciała, występowały zaburzenia pamięci.

Na skórze głowy powódka ma widoczna rozległą pooperacyjną bliznę w okolicy skroniowo-czołowej prawej. Na grzbiecie nosa widoczna jest nieregularna, podłużna blizna szerokości 3mm i długości 2 cm układająca się w długiej osi nosa. Na sino bladej powierzchni widoczne są nieregularnie rozmieszczone sine punkty (tatauz pourazowy), na skórze wargi górnej po stronie prawej widoczna jest blada, zapadnięta blizna w kształcie oselki.

Obecnie stan neurologiczny powódki jest stabilny i dobry, pozostały okresowe bóle głowy, które powinny się zmniejszać.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 18.000zł z czego wypłacił 7.200zł po pomniejszeniu o 60% przyczynienia.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła zasądzenia na jej rzecz zadośćuczynienia w kwocie 60.000zł z odsetkami od daty wniesienia pozwu..

W ocenie Sądu Okręgowego odpowiednią kwotę z tego tytułu (art. 445 § 1 kc) stanowi kwota 67.200zł. Ponieważ żądanie zadośćuczynienia w toku likwidacji szkody zostało zgłoszone w kwocie 50.000zł, po wypłaceniu kwoty 7.200zł, pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty 42.800zł od daty wniesienia pozwu. Co do pozostałej kwoty 17.200zł odsetki należą się od daty doręczenia odpisu pozwu plus 14 dni na zapłatę.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do obniżenia zadośćuczynienia z powodu przyczynienia się powódki do wypadku. Wprawdzie kierowca został uniewinniony, ale wyrok taki nie wiąże sądu cywilnego. Powódka została potrącona w obrębie przejścia dla pieszych, pokonała połowę przejścia i kierowca winien jej ustąpić pierwszeństwa.

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie:

- art. 362 kc przez jego niezastosowanie podczas gdy powódka przyczyniła się do powstania szkody co najmniej w 50%;
- art.445 kc w zw. z art. 444 § 1 kc przez przyjęcie, że kwota 60.000zł wraz z wypłaconą kwotą 7.200zł stanowi odpowiednia sumę zadośćuczynienia;
- art. 481 kc w zw. z art. 455 i w zw. z art. 445 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...);
- art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 445 § 1 kc i art. 286 kpc przez niewłaściwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonanie nienależytej oceny opinii instytutu techniki motoryzacyjnej;
- art. 328 § 2 kpc polegające na naruszeniu przez Sąd wymogów konstrukcyjnych uzasadnienia wyroku.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zakresie zadośćuczynienia ponad kwotę 30.000zł i odsetek za okres do daty wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

W ocenie Sądu Apelacyjnego przyjęte przez Sąd Okręgowy zadośćuczynienie w kwocie 67.200zł nie może być uznane w okolicznościach niniejszej sprawy za rażąco zawyżone w stosunku do doznanej przez powódkę krzywdy. Powódka w dacie wypadku miała 27 lat, doznała poważnych obrażeń i fakt, iż aktualny jej stan jest dobry nie zmienia faktu, iż cierpienia jej były znaczne. Nie bez znaczenia dla młodej kobiety jest również oszpecenie twarzy.

Przyjęte przez Sąd zadośćuczynienie należy zatem uznać za umiarkowane i nie ma podstaw do jego obniżenia.

Sąd Apelacyjny podziela również stanowisko Sądu Okręgowego, iż powódce nie można przypisać przyczynienia się do powstania szkody.

Okoliczności samego wypadku nie zostały do końca wyjaśnione ponieważ nie ustalono czy zdarzenie przebiegało z udziałem drugiego samochodu, jadącego z przeciwnego kierunku i czy kierowca przekroczył dopuszczalną prędkość. W opinii Instytutu techniki i motoryzacji stwierdzono, iż wkroczenie pieszej na jezdnię nastąpiło w zbyt małej odległości od samochodu R., zmuszającej kierującego tym pojazdem do wykonania manewru obronnego, również w przypadku jazdy z prędkością dopuszczalną.

Sąd apelacyjny nie podziela tego stanowiska. Trudno bowiem przypisać powódce nieprawidłowe zachowanie w sytuacji gdy została ona potrącona na przejściu dla pieszych, w chwili kiedy pokonała już połowę przejścia.

Apelacja w zakresie odsetek jest również niezasadna.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) pozwany obowiązany był wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Powódka zgłosiła szkodę w dniu 11 lutego 2009r. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i w marcu 2010r. ustalił ostateczną wysokość należnego jej zadośćuczynienia na kwotę 18.000zł. W tej sytuacji powoływanie się obecnie na toczące się postępowanie karne nie ma żadnego uzasadnienia.

Sąd Okręgowy prawidłowo zatem zasądził odsetki od kwoty nieuwzględnionej w postępowaniu likwidacyjnym od daty wniesienia pozwu, w granicach żądania powódki, zaś od pozostałej kwoty żądanej dopiero w pozwie od daty doręczenia jego odpisu pozwanemu doliczając 14 dni na zapłatę.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.